

saaledes som Valgene nu foregaar, men naar man faar to Kandidater i en Del af Kredsene, bliver disse Kredse stillet forud i Konkurrencen med de andre Kredse.

For Landstingets Vedkommende havde dette Lovforslag forladt Kommunevalgene og var gaaet over til Valg i flere Landstingskredse. Det første Lovforslag indeholdt jo kun tre store Kredse foruden Bornholm og Færøerne, Lovforslaget Nr. 2 indeholdt 7 Kredse foruden Bornholm og Færøerne, men Valgmændene skulde vælges af de 35-aarige Kvinder og Mænd og skulde vælges kommunevis og saaledes, at de smaa Kommuner, naar de ikke havde 750 Indbyggere, skulde stemme to sammen, men ligesom ved den forrige Valgmaade er det givet, at naar man stemmer sammen paa et saa begrænset Omraade som en Kommune, er Mindretallene afskaarne fra at faa nogen Repræsentation, og de kan ikke gøre deres Stemmer frugtbringende ved at lægge dem sammen med Meningsfæller andre Steder i Landet. Denne Overgang til flere Landstingskredse svækker ogsaa Mindretallene og gør, at disse lettere spilder en Del af de faa Vælgerstemmer, de vil faa som Følge af hele det Grundlag, der ligger for Valgmandsvalgene. Der vil spildes en Del af disse ved det endelige Landstingsvalg, fordi man skal vælge i flere Landstingskredse. Det er meget hensynsfuldt overfor de store, de talrige Partier. Men det er ikke, hvad man kalder for ligé Valgret, og det er det, der er de Herrers Program. Den højtærede Minister har dog under Udarbejdelsen af dette Lovforslag haft en Følelse af, at han alligevel skyldte Mindretallene noget. Derfor har Ministeren utvivlsomt indsat denne Bestemmelse i Lovforslag Nr. 2 om, at de meget smaa Kommuner stemmer sammen. Der indvindes da lidt for Mindretallene der ved. Og Ministeren havde i Lovforslaget genindført den nuværende Valgmaade til Landstinget, den Andræske Metode, medens man i Forslag Nr. 1 var gaaet bort derfra over til den mindre retfærdige D'Hondtske Metode, som giver en yderligere Fordel til Flertallet.

Vi staar nu overfor Forslag Nr. 3, som er det, der foreligger til Behandling her i Dag. Dette Forslag hviler jo — jeg kunde gerne sige — mærkværdigvis, som Ministeren ogsaa nævnede i sin Tale, i Modsætning til andre Valglovsforslag, som har været behandlede, ikke paa en eksisterende Grundlov. Det hviler paa et Grundlovsudkast, som egentlig ikke er

bekendt for Medlemmerne i Rigsdagens Ting, ud over hvad de har faaet at vide ad Omveje. Grundlovsforslaget ligger ikke samtidig paa Tingets Bord. Det er udarbejdet af nogle dertil betroede Mænd i flere hemmelige Møder, og det har ganske vist, som sagt, været bekendtgjort gennem Dagspressen, men det er ikke et Forslag, der ligger formelt til Behandling her i Rigsdagen sammen med Valgkredsfor-slaget.

Dette Forslag har jo de samme Bestemmelser angaaende Folketinget som Forslag Nr. 2, dog at der sker den Forandring heri, at medens der i Forslag Nr. 2 var forbeholdt København 7 Suppleringsmandater, medens det øvrige Land maatte dele de øvrige 13 Suppleringsmandater, er man i Forslag Nr. 3 gaaet den Vej først og fremmest at passe paa, at Mandaterne blev ligeligt og retfærdigt fordelt i Forhold til Hovedlandsdelene, nemlig København, Øgruppen og Jylland. Men netop, naar man slaar fast, hvor mange Folketingsmandater der skal tilhøre København, nemlig 25, Øgrupperne 54 og Jylland 61, er dermed ogsaa givet, at partimæssigt bliver Retfærdigheden ved Fordelingen af disse Mandater saa meget mindre, og der bliver i Virkeligheden saa meget færre Mandater at løbe paa til at udfylde de Huller, den Uretfærdighed, som nødvendigvis opstaar ved Valg i Enkeltmandskredse. Forslaget indeholder ganske den samme Uretfærdighed som Forslag Nr. 2 med Hensyn til de ulige store Kredse, en Uretfærdighed, som nødvendigvis maa forøge Uretfærdigheden ved Valgets Udfald, idet de ulige store Kredse paa Forhaand tilsikrer visse Partier et betydeligt større Antal Mandater. Denne Ulighed kan ikke udjævnes ved de faa Suppleringsmandater, der er til Raadighed.

Jeg ser i øvrigt ikke, hvorfor man har givet København Suppleringsmandater. Det, som kan siges til Fordel for Valg i Enkeltmandskredse udenfor København og for den lokale Repræsentation der, kan aldeles ikke gøres gældende i København. Man kan her ikke være Repræsentant for Gammelholms- eller Østerbrokvarteret, Repræsentanterne for København maa være det for hele Byen. Man skulde derfor synes, at det var naturligere, at det Antal Folketingsmænd, der er givet for København, valgtes i Fællesskab for den hele By.

For Landstingets Vedkommende er man blevet staaende ved den samme Maade at vælge Valgmænd paa, som fandtes i